Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

dies mane vt pareret filiū
suū primogenitū. ℣. Post pa
tū ego in p. Deo ge in pro no.
Deus qui p Orō.
Oriente mane ꝗ gen is
partū sine humana cu
piscentia procreatū in fi
lij tui membra venientes
paternis fecisti preiudi
cijs non teneri. Prā qm̄s.
vt huius creature nouī
tate suscepta. a vetusta
tis antique contagijs
eruam̄. Pe. Deinde Te
deum laudam̄ canturcū
laudibus. ¶ Tropus
ad sūmam missā ante
Hodie can- Introitū.
tandus est nob puer
que gignebat ineffabilit
ante tempora pater et eumdē
sub tempore generauit in
clita mater. Quis ē iste pu
er quē tā magnis preconijs
digni vaticinat̄. dicite nobis
vt collaudatores esse possi
mus. Hic enim est quē pre
sagus et electus hymnista
dei. ad terras venturū preui
dens longe ante prenotauit
sicq predixit. Introitus.
Puer na
tus est
nobis
et filius
datus ē
nobis.
cuius im
perū sup humerū eius: et
vocabitur nomen eius ma
gni consilij angelus. Ps.
Cantate dño cānticū nouū
quia mirabilia fecit. Orō.
Concede qm̄s omp̄s
deus. vt nos vnigeniti tui noua p carnē
natiuitas liberet: quos
sub peccati iugo vetu
sta seruitus tenet. Pe.
Prophia. Lectio Esaie p.
Hec dicit dñs. Propt
hoc sciet populus
nomen meū in die illa:
qꝗ ego ipse qui loquēta
ecce adsum. Quā pul
chri pedes sup̄ montes